

Kim Hyesoon

# Nő vörös ollókkal

[붉은 가위 여자/김혜순]

Kilép a nőgyógyászati rendelőből  
Mellette öregasszony, kezében újszülöttem

A nő két lába, mint valami olló  
Sietve ösvényt vág a hóban

Pengéi dagadnak, két kövér, sötét felhő  
Mit vághatott ki velük ordítva előző este  
Lábai közül vérszagú szürkület árad

Hóvihar után az ég szaggatja a reggelt  
Szikrázó fény  
Villan a nyomában  
A vakító menny nyílik és csukódik felette

Mennyire félhetett az Isten  
Mikor a nő megette a fáról az összes gyümölcsöt  
És egyenként vágta ki a lábai közül  
A vörös testeket

Reggelente sajtó seb az ég  
Ahogy a felhő kövér, vörös lábai közül  
Kivágnak egy vörös fejet

[Vajon bennem él az a vér?]  
[Vajon én élek abban a vérben?]

Ahogy távolodik  
Perzselő testével  
Saját hideg árnyékát szabdalja fel

Testében fehér tükör, egy szobányi hó  
Ragacsosan, lassan árasztja el a vér  
És mint a halaktól nyüzsgő reggeli tengerben  
Úszik benne egy újszülött

# Női Jónás

[그녀, 요나]

Mégis mit tehetnék?  
Egy cet hasában szültem meg a gyermekem  
Még nem születtem meg  
De már szerettem

Mégis mit tehetnék?  
Még nem rajzoltál meg teljesen  
Hiányzik a két szemem

A képen egy nő sír  
Az óceán mélyén, még nem született meg  
Sír és vele sír a gyermeke  
Már hullik a könnyem, pedig még ki sem nyitottam a szemem, hogy rád nézzek

[Ugye tényleg nem születtem még meg?  
Ezért szeretnélek látni annyira]

Ma este a nő  
Akinek a teste még sohasem verte vissza a napfényt  
Egy cserje vázlata mögé rejti a testét  
Megrázza vizes haját  
Vele sír a levéltelen erdő  
Látni szeretnélek, visszhangzik a vastag hótakaró alól

De mégis mit tehetnék?  
Még nem születtem meg  
Még nem gyúrták ki a szemeim

IZSÓ ZITA ÉS KISS MARCELL FORDÍTÁSA